

maalt om, hvorvidt det overhovedet kan være i Statens Interesse at oprette og at understøtte lignende Instituter. Og, idet vi have troet os berettigede til at holde dette mere almindelige Spørgsmaal borte fra Afgjørelsen af det her nærmest foreliggende, saa vil det, som jeg troer, kun være saare lidet, idetmindste paa dette Standpunkt af Sagen, som jeg kan have at bemærke.

Dersom det muligt kunde synes, at naar Udvalget har begrændset Opgaven saaledes, det da har været temmelig længe med dets Betænkning denne indskrænkede Sag angaaende, skal jeg tillade mig strax at udtale, at idetmindste for en Deel har Grunden ligget deri, at der i Udvalget har været dem, der gif til denne Sag med et Slags Fordom imod Institutet og imod væslige Instituter i Almindelighed, og at det er paa Grund af Haabet om at tilvejebringe fra de Documenter, der af Ministeriet kunde meddeles, forskillige mere private Oplysninger i dette Anliggende, at Sagen er bleven noget opholdt. Og det er da ogsaa paa Grund af, hvad det saaledes er lykkedes Udvalget at faae oplyst, at vi ere blevne enige om at indstille Sagen til at afgøres saaledes, som det nu foreligger det ærede Thing. Udvalget antager, at der med Hensyn til en Anstalt som den, hvorom her er Tale, og om hvilken der foreligger saadanne Vidnesbyrd, hvis Gyldighed der i det Hele taget, efter Alt, hvad vi have kunnet forviise os om, ikke er Anledning til at betvivle, at der her maa finde en Anvendelse Sted af den Regel, at der ingen Grund er til i slike Anliggender pludseligt at gjøre Brud med den forbigangne Tid, at der ingen Anledning er til pludseligt at slaae en Streg over eller at forstyrre en saadan Indretning, som allerede har bestaaet og for Tiden besidder i gavnlig Virksomhed for sit særegne Diemed, ligesom vi paa den anden Side have antaget, at den Beslutning, der maatte tages i saa Henseende, ikke vil indeholde noget som helst Foregribende for det andet og mere almindelige Spørgsmaal, jeg her berørte.

Skal nu en Anstalt som den, her er Tale om, vedligeholdes væsentligt i den samme Virksomhed, som den hidtil har

haft, saa turde det fremdeles være tvivlsomt, at det, som er foreslaaet i det foreliggende Lovudkast, ikkun gaar ud paa at gjøre Forholdet i mange enkelte Henseender klarere og bestemtere, end det hidtil har været. Jeg skal blot tillade mig at hentyde paa, at der vel neppe kan være nogen Tvivl om, at Forstanderen, uagtet han aldeles ingen Lovgivningshjemmel kunde have for noget Sligt, dog med Billighed, dersom Anstalten skulde ophæves og han derfor affædiges, maatte kunne gjøre Regning paa, at der vilde blive taget noget Hensyn til den Tid, han ved den har virket i Statens Tjeneste, og at det netop i det foreliggende Lovforslag bliver bragt paa det klare og udtalt paa en bestemt Maade, hvorledes hans Stilling fremtidigt, naar der skulde være Tale om Fratreden, vilde blive; at der ligeledes har dannet sig ved denne Anstalt en lille Underballance, som besynderligt nok, — jeg siger ikke besynderligt nok har faaet Tilslæbelse til at fortsætte sig fra Aar til Aar, thi det har jeg seet oftere, — men besynderligt nok, uagtet den fik Tilslæbelse til at fortsætte sig fra Aar til Aar, dog ikke er været i det ganske Overrassende og Uberegnelige, men har holdt sig paa et ganske beskedent Standpunkt, og med Hensyn til hvilken man nu vil komme til en klar Afgjørelse, saa den ikke vil virke forstyrrende eller trykkende i Fremtiden; at ligeledes, hvad Regnskabet angaaer, den forunderlige Uklarhed, som har fundet Sted, idet der skulde aflægges et Regnskab og et meget detailleret Regnskab, som Fordringerne ved et saadant Institut nødvendigt maatte blive, og der dog slet ikke gaves nogen bestemt Regel for, hvad der kunde anses for det i og for sig Berettigede at anvende paa de enkelte Regnskabsposter, at denne Uklarhed vil blive hævet ved, at Sagen stilles saaledes, at det for Fremtiden bliver Forstanderens egen Interesse at indrette Alt saa sparsommeligt, som muligt, — Noget, der kun kan være ønskeligt, naar det forbindes med et kraftigt Tilsyn, som sørger for, at han ikke sparer paa det Urette, at han ikke sparer i Henseende til Antallet af dem, der nyde Godt af Anstalten, eller i Henseende til den fysiske Forpleining eller Underholdning, som tilkommer dem; —